

Krig og følelser

Det var trist å lese om Randi Halgjems personlige krigsminne i DT-BB 15/4. Og det gjør hennes skrivelser mer forståelige. Likevel, gisselskyting er også en del av krigens virkelighet, juridisk lovlig, og praktiseres av alle krigførende parter. Krig er langt fra noen søndagsskole.

Men Randi Halgjem burde kanskje tenke over, at forholdsvis langt flere av oss på den andre siden, har like blodige minner å bære på, i tillegg til 50 års nedrakking og sosial forfølgelse.

Ellers var det da noe voldsomt til overdrivelse med de ti tusen som skulle være skutt i forbindelse med oppgjøret mellom Hitler og Ernst Röhm. De offisielle tyske tallene er 77, hvorav 74 av Röhm's folk pluss tre på Hitlers side, som ble skutt fordi de hadde gjort seg skyldige i fangemishandling.

I 1961 utkom en bok av H. S. Hegner «Det tredje Riket» på Aschehougs forlag. Ånden og tonen er så antitysk som den kan bli. Den setter tallet på omkomne til omkring 300. Dette propagandatalet har altså økt med 100 prosent hvert år siden da. Det sier ikke lite om propagandaen og ensrettingen i alle disse årene etter krigen. Hvordan skal det kunne bli fred av slikt? Menneskeheten står overfor slike problemer at man skulle tro man burde ha annet å foreta seg.

**Marna Pedersen
Skoger**

103129